

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 227.654 van 6 juni 2014  
in de zaak A. 212.479/XII-7663**

In zake: de NV VBG  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Marco Schoups, Kris Lemmens en Frederick Ongena  
kantoor houdend te 2000 Antwerpen  
De Burburestraat 6-8  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Gitte Laenen  
kantoor houdend te 2800 Mechelen  
Antwerpsesteenweg 16-18  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ontvangen op 14 mei 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van  
“- de beslissing van 15 april 2014 van [de stad Antwerpen] waarbij de opdracht van werken ‘Riolerings- en bestratingswerken – Laar, Ekeren’ aan nv Aannemingsbedrijf L. Janssens wordt gegund en de offerte van nv VBG als formeel onregelmatig wordt afgewezen;  
- de impliciete beslissing om de opdracht niet aan nv VBG te gunnen;”.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 juni 2014, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Frederick Ongena en Jan De Leyn, die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Stépanie Taelemans, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De stad Antwerpen schrijft, via het districtcollege van het district Ekeren, een open aanbesteding uit voor een opdracht van werken met als voorwerp “Riolerings- en bestratingswerken - Laar, Ekeren”.

De geraamde waarde van de opdracht bedraagt 1.130.710,76 euro, btw inbegrepen.

3.2. De opdracht wordt op 10 februari 2014 aangekondigd in het Bulletin der Aanbestedingen.

3.3. De opening van de offertes vindt plaats op 19 maart 2014. Er werden veertien offertes ingediend. De verzoekende partij diende blijkens het verslag van nazicht met 764.507,68 euro, btw niet inbegrepen, de laagste offerte in na de uiteindelijk niet-geselecteerde inschrijver bvba Verbruggen; de nv Aannemingsbedrijf L. Janssens is met 788.700,70 euro, btw niet inbegrepen, de daarna laagste inschrijver.

3.4. Op 15 april 2014 wordt een verslag van nazicht opgesteld. Daarin worden de inschrijvers bvba Verbruggen, bvba AGBb en bvba Grondwerken De Mol niet geselecteerd en worden de offertes van de verzoekende partij, de nv Heijmans Infra, de nv Ambero en de nv Adams “op formeel vlak substantieel onregelmatig en derhalve nietig bevonden” samengevat wegens gebreken in de ondertekeningsbevoegdheid.

3.5. Op 15 april 2014 beslist het districtscollege van het district Ekeren van de stad Antwerpen te gunnen aan de nv Aannemingsbedrijf L. Janssens voor een bedrag van 883.600,66 euro, btw inbegrepen.

In de motivering wordt onder andere vermeld dat de offertes door de gemeenschappelijke opdrachtcentrale administratief werden nagezien waarbij onder meer de offerte van de verzoekende partij formeel onregelmatig werd bevonden. Dit wordt als volgt gemotiveerd:

“De offerte werd ondertekend door Geert Verscheure, in de hoedanigheid van gedelegeerd bestuurder. Volgens bijlage 04114669 bij het Belgisch Staatsblad, wordt Geert Verscheure benoemd tot gedelegeerd bestuurder, met de volmacht om de vennootschap geldig te vertegenwoordigen binnen de perken van het dagelijks bestuur. De ondertekening van een offerte kan niet als een handeling van dagelijks bestuur worden gezien (zie onder meer arrest Cass. 17 september 1968, Pas. 1969,1, 61 van het Hof van Cassatie en arrest 199.434 van 20 januari 2010 van de Raad van State). Volgens de statuten van de vennootschap (en volgens bijlage 09096738 bij het Belgisch Staatsblad), wordt de vennootschap geldig vertegenwoordigd door twee bestuurders die gezamenlijk optreden. Geert Verscheure was niet bevoegd om de vennootschap te verbinden”.

Dit is de eerste bestreden beslissing die de impliciete beslissing omvat om niet aan de verzoekende partij te gunnen, de tweede bestreden beslissing.

3.6. Met een aangetekende brief gedateerd 28 april 2014, maar verzonden op 29 april 2014, deelt de verwerende partij deze beslissing mee aan de verzoekende partij.

#### *IV. De schorsingsvoorwaarden*

4.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

4.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissingen in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kunnen verantwoorden.

## *V. Onderzoek van het enige middel*

### *Uiteenzetting*

5. De verzoekende partij formuleert het enige middel als volgt:

“14. Het eerste en enige middel is genomen uit de schending van artikel 24 van de Overheidsopdrachtenwet, van artikel 95, § 2 [j]uncto artikel 82, § 1 van het KB Plaatsing van 15 juli 2011, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen [...], van artikel 8, § 1, eerste lid, 3° juncto artikel 29, § 1, eerste lid van de Rechtsbeschermingswet en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat voortvloeit uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Doordat verwerende partij de offerte van nv VBG als onregelmatig heeft afgewezen omdat de offerte werd ondertekend door de heer Verscheure dewelke volgens de verwerende partij niet zou zijn bevoegd voor de ondertekening van de offerte en de verwerende partij zodoende de opdracht heeft gegund aan een andere en duurdere inschrijver, te weten de nv Aannemingsbedrijf L. Janssens,

Terwijl verwerende partij de offerte van nv VBG regelmatig had moeten verklaren omdat dhr. Verscheure wel degelijk beschikt over de bevoegdheid tot ondertekening van de offerte en dit zowel als niet-organieke vertegenwoordiger van de vennootschap, handelend op basis van een door de raad van bestuur gegeven bijzondere volmacht als in casu als organiek vertegenwoordiger van de vennootschap op basis van de bevoegdheden die hij als orgaan van dagelijks bestuur mag uitoefenen. Zodat de verwerende partij de opdracht aan nv VBG als laagste regelmatige inschrijver had moeten gunnen”.

### *Beoordeling*

6. Het Verslag aan de Koning (BS 9 augustus 2011, blz. 44908) bij het in het middel geschonden geachte artikel 95, tweede lid, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ merkt op dat een offerte “steeds als formeel onregelmatig [moet] worden beschouwd wanneer ze afwijkt van de essentiële vormvoorschriften vervat in” onder meer artikel 51, § 2, en 82.

Artikel 51, § 2, tweede lid, van het voormelde koninklijk besluit van 15 juli 2011 bepaalt dat “de offerte wordt ondertekend door de persoon of personen die bevoegd of gemachtigd zijn om de inschrijver te verbinden”.

Het Verslag aan de Koning (*BS* 9 augustus 2011, blz. 44887) bij dit artikel 51, § 2, merkt onder meer op dat onder “ondertekening” wordt begrepen:

- “- de ondertekening door de inschrijver-natuurlijke persoon;
- de ondertekening door de natuurlijke persoon die bevoegd is om de inschrijver-rechtspersoon te verbinden krachtens de vennootschappenwet of andere wettelijke of reglementaire bepalingen en de toepasselijke statutaire bepalingen;
- de ondertekening door een natuurlijke of rechtspersoon, die gemachtigd is de inschrijver-natuurlijke of rechtspersoon te verbinden”.

Artikel 82 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt:

“§ 1. De inschrijver ondertekent de offerte en de eventuele samenvattende opmeting of inventaris en de andere bijlagen bij de offerte.

[...]

§ 3. Als de ondertekening gebeurt door een gemachtigde, vermeldt hij duidelijk zijn volmachtgever of volmachtgevers. De gemachtigde voegt bij de offerte de authentieke of onderhandse akte waaruit zijn bevoegdheid blijkt of een afschrift van zijn volmacht. Eventueel verwijst hij naar het nummer van de bijlage van het Belgisch Staatsblad waarin de akte bij uittreksel is bekendgemaakt.

[...]”.

7.1. De ondertekening van een offerte is een substantiële formaliteit, waarvan de niet-naleving de nietigheid van de offerte wegens substantiële onregelmatigheid tot gevolg heeft. Met het gebrek aan ondertekening moet de situatie worden gelijkgesteld waarbij zij die ondertekenen niet degenen zijn die daartoe bevoegdheid hebben krachtens dwingende regelgeving of eigen statutaire bepalingen van de inschrijver.

7.2. Ook artikel I.9 “Vorm, inhoud en ondertekening van de offerte” van het toepasselijke bestek GAC/2013/1817 (blz. 9 – 10) bepaalt trouwens onder meer uitdrukkelijk dat overeenkomstig artikel 95 van het voornoemd koninklijk besluit van 15 juli 2011 een offerte formeel onregelmatig en

derhalve nietig is als ze afwijkt van de substantiële vormelijkheden voorgeschreven door onder meer de artikelen 51, § 2.

8.1. In het enige middel is in wezen de vraag aan de orde of Geert Verscheure, die de offerte van de verzoekende partij ondertekende, alleen optredend, bevoegd was om de offerte namens de vennootschap te ondertekenen, vraag die de bestreden beslissing negatief beantwoordt omdat zulks niet zou hebben behoord tot het dagelijks bestuur waarvoor hij als gedelegeerd bestuurder bevoegd is.

8.2. Artikel 522, § 2, van het Wetboek van vennootschappen luidt als volgt:

“De raad van bestuur vertegenwoordigt de vennootschap jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder. De statuten kunnen echter aan een of meer bestuurders bevoegdheid verlenen om alleen of gezamenlijk de vennootschap te vertegenwoordigen. Zodanige bepaling kan aan derden worden tegengeworpen. De statuten kunnen aan deze bevoegdheid beperkingen aanbrengen, maar deze beperkingen kunnen, evenmin als de eventuele verdeling van de taken door de bestuurders overeengekomen, niet aan derden worden tegengeworpen, ook al is die beperking of verdeling openbaar gemaakt”.

Artikel 525, eerste lid, van het Wetboek van vennootschappen bepaalt dat het dagelijks bestuur van de vennootschap, alsook de vertegenwoordiging van de vennootschap wat dat bestuur aangaat, mogen worden opgedragen aan een of meer personen, al dan niet aandeelhouders, die alleen of gezamenlijk optreden.

Artikel 16.A. van de statuten van de verzoekende partij bepaalt dat de raad van bestuur “het dagelijks bestuur van de vennootschap alsook haar vertegenwoordiging wat betreft dit bestuur [kan] opdragen en de directie van het geheel of gedeelte van de maatschappelijke zaken toevertrouwen, hetzij aan één of meer van haar leden die de titel dragen van afgevaardigd bestuurder, hetzij aan één of meerdere directeurs of gevolmachtigden die dan buiten of binnen de raad gekozen worden. Ingeval van bestaan van meerdere algemene machts-overdrachten, zal de raad van bestuur de respectievelijke bevoegdheden bepalen”.

Luidens artikel 16.B., eerste alinea, kan de raad van bestuur “daarenboven bijzondere en beperkte machten aan iedere volmachtdrager toekennen”.

Luidens artikel 17 van de statuten wordt de vennootschap

“in de akten, daarin begrepen deze waarbij een openbaar of ministerieel ambtenaar tussenkomt, en in rechte geldig vertegenwoordigd:

- hetzij door twee bestuurders die samen optreden;
- hetzij, binnen hun bevoegdheidssfeer, door de personen gelast met het dagelijks bestuur, die individueel of gezamenlijk moeten optreden volgens beslissing van de raad van bestuur;
- hetzij, binnen de perken van hun mandaat, door de bijzonder gevolmachtigden”.

Op 25 juni 2004 beslist de raad van bestuur van de verzoekende partij Geert Verscheure met ingang van 26 juni 2004 te benoemen als afgevaardigd bestuurder “en hem volgende volmachten toe te kennen ten einde voor het dagelijks bestuur van de vennootschap te kunnen zorgen”:

“Uit dezelfde notulen blijkt dat de Raad heeft beslist de Heer Geert Verscheure, [...] als Afgevaardigd Bestuurder te benoemen met ingang van 26 juni 2004 en hem volgende volmachten toe te kennen, ten einde voor het dagelijks bestuur van de vennootschap te zorgen

de vennootschap geldig vertegenwoordigen ten overstaan van alle openbare, gemengde op privé besturen, klanten, bouwheren, collega's, leveranciers, onderaannemers, hetzij van Belgische of van een andere nationaliteit;

het ondertekenen van alle briefwisseling, en behandelen van alle zaken;

het ondertekenen van de facturen en er de bedragen van in ontvangst nemen;

het aanwerven, overplaatsen, ontslaan van het personeel met uitzondering van het hoger leidinggevend personeel, het bepalen van hun loon,

het huren of verhuren van alle roerende of onroerende goederen;

het opmaken van alle inventarissen van bezittingen of van eender welke waarden die aan de vennootschap toebehoren,

het ondertekenen, endosseren, in ontvangst nemen van alle handelseffecten, wisselbrieven, onderbrieven, wissels, cheques en mandaten met betrekking tot de zaken van de vennootschap, er akte van nemen, het bedrag ervan betalen.

Ontvangstbewijzen aannemen, gelijke welke waarde deponeren of overdragen als garantie voor de vennootschap of ze herroepen. Alle documentaire kredieten doen openen en ze ongedaan maken, onder zijn handtekening met kredietinstellingen iedere opnemings, iedere beschikking zelfs ongedekt afhandelen en, in het algemeen het nodige doen;

alle getakseerde of aangetekende brieven of telegrammen op de zetel van de vennootschap in ontvangst nemen of, op de post afhalen; postcheques of postmandaten aan de vennootschap gezonden, innen, te dieneinde alle ontlasting geven, alle registers en dokumenten tekenen, de opening van een postchequerekening op naam van de vennootschap aanvragen, in het algemeen de vennootschap vertegenwoordigen in alle handelingen met de administratie van de post telegraaf, telefoon, spoorwegen en postcheque, alsmede van alle vervoerondernemingen; met de douane alle verrichtingen doen bij invoer of uitvoer van goederen toebehorend aan of voor de vennootschap bestemd; alle statiegelden en sommen in ontvangst nemen, er kwitantie van verlenen, alle ontlastingen geven, alle verbeteringen van rekeningen, licenties, tijdelijke vrijstellingen en alle andere dokumenten en procesverbalen vragen; in één woord, de vennootschap in al haar handelingen met de administratie der douane en der accijnzen vertegenwoordigen.

[...]

De heer Verscheure verklaart dat hij het mandaat van Afgevaardigd-Bestuurder beperkt tot het dagelijks bestuur aanvaardt.

De Raad van Bestuur herinnert hem eraan dat het afleveren van borgen, wisselborgstellingen of garanties bestemd om de verbintenissen van derden te waarborgen evenals de verkoop of aankoop van onroerende goederen, speciaal zullen moeten toegestaan worden door een beslissing van de raad van bestuur”.

Deze beslissing werd bekendgemaakt in de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 30 juli 2004 en gevoegd bij de offerte.

8.3. De verzoekende partij betwist terecht niet dat de bevoegdheid van Geert Verscheure, in zoverre hij als gedelegeerd bestuurder en orgaan van de vennootschap optreedt, beperkt is tot het dagelijks bestuur.

In het arrest nr. 199.434 van 12 januari 2010, nv Mazout Express e.a., waarnaar de bestreden beslissing verwijst, overweegt de Raad van State:

“6.1. Uit het door de verzoekende partijen aangehaalde schrijven van 23 januari 2001 blijkt dat de verzoekende partijen de statuten van de cva Kopevan op dergelijke wijze begrijpen dat de tweede verzoekende partij de offerte namens cva Kopevan, handelend in haar hoedanigheid van bestuurder van tweede verzoekende partij, enkel geldig kon ondertekenen indien de beide zaakvoerders van de cva Kopevan hun handtekening plaatsten. Verwerende partij mocht er redelijkerwijze van uit gaan dat deze interpretatie van de statuten, zoals die haar uitdrukkelijk door tweede verzoekende partij werd meegedeeld, correct was.

Dienvolgens heeft verwerende partij terecht vastgesteld aangezien het ondertekenen van een offerte geen daad van dagelijks bestuur is, dat de offerte van de verzoekende partijen door een substantiële onregelmatigheid was aangetast, nu deze door slechts één van de beide zaakvoerders van de cva Kopevan werd ondertekend. Artikel 16, tweede lid, van de statuten van cva Kopevan bepaalt immers dat, indien er meerdere zaakvoerders zijn, zoals te dezen, de vennootschap in en buiten rechte, vertegenwoordigd wordt door twee zaakvoerders die gezamenlijk optreden”.

In de huidige stand van het geding wordt in de lijn van die rechtspraak aangenomen dat het ondertekenen van een offerte voor een overheidsopdracht geen daad van dagelijks bestuur is.

Het onderdeel van het middel dat van een andere visie uitgaat vertoont om de volgende redenen niet de hoge graad van evidentie die nodig is om het ernstig te bevinden, en al zeker niet om een wijziging te verantwoorden van de voormelde vroegere rechtspraak ten gronde, mocht het nastreven van een dergelijke wijziging in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid zoals de onderhavige al in te passen zijn.

Aldus blijkt niet waarom dit arrest nr. 199.434, zoals de verzoekende partij meent, niet relevant zou zijn alleen omdat het een offerte betreft ingediend door een THV met een Nederlandse vennootschap als deelgenoot, nu toch ook hier de geldigheid van de ondertekening van de offerte door een orgaan van een vennootschap aan de orde was.

De door de verzoekende partij ingeroepen rechtsleer die erop wijst dat geval per geval moet nagegaan worden of een bepaalde handeling tot het dagelijks bestuur behoort, lijkt van vóór dit arrest nr. 199.434 te dateren en dienvolgens nog weinig relevant.

Het lijkt ook niet van een aanbestedende overheid te moeten worden verwacht dat zij, zoals de verzoekende partij lijkt te eisen, voor elke inschrijver, rekening houdend met het maatschappelijk doel en de omvang ervan, aldus in concreto nagaat of het indienen van een offerte voor een bepaalde opdracht als een handeling van dagelijks bestuur moet worden beschouwd.

De verzoekende partij brengt in de toelichting bij het middel nog het argument aan, dat bezwaarlijk kan worden geoordeeld dat het indienen van de offerte voor de verzoekende partij geen handeling van dagelijks bestuur is terwijl het districtscollege overeenkomstig “artikel 43, § 2, 11°, a, van het Gemeentedecreet, *juncto* de beslissing van 17 augustus 2007 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen” het bestek en de gunningsprocedure slechts mocht goedkeuren voor zover het gaat om een opdracht die past binnen het begrip dagelijks bestuur zoals omschreven door de gemeenteraad.

Dit argument overtuigt *prima facie* evenmin nu niet blijkt waarom dit begrip zoals ingevuld in het kader van een delegatie binnen de stad Antwerpen dezelfde inhoud moet hebben voor de toepassing van artikel 525 Wetboek van vennootschappen in hoofde van een welbepaalde inschrijver. Het dagelijks bestuur van een overheidsinstantie lijkt integendeel niet te kunnen worden gelijkgesteld met het dagelijks bestuur van een handelsvennootschap, opgericht met winstoogmerk. Zoals blijkt uit het gemeenteraadsbesluit van 25 juni 2007 lijkt het districtscollege bevoegd voor alle overheidsopdrachten, ongeacht de aard en de waarde ervan, die binnen zijn beleidsdomein worden uitgevoerd. Het gunnen van deze overheidsopdracht betreft, zo lijkt, immers een “buitengewone dienst” of “investeringsdienst”, niet uitgesloten als handeling van “dagelijks bestuur”.

Aldus lijkt het in de huidige stand van het geding niet dat Geert Verscheure bevoegd was om, alleen optredend, als gedelegeerd bestuurder en orgaan van de vennootschap de vennootschap te vertegenwoordigen en de offerte te ondertekenen.

8.4. Het betoog van de verzoekende partij, dat Geert Verscheure de offerte in ieder geval geldig kon ondertekenen als bijzonder gevolmachtigde aangezien dan zijn bevoegdheid niet beperkt is tot dagelijks bestuur, overtuigt in de huidige stand van het geding evenmin.

Zoals reeds vastgesteld besliste de raad van bestuur op 25 juni 2004 Geert Verscheure met ingang van 26 juni 2004 te benoemen als afgevaardigd bestuurder “en hem volgende volmachten toe te kennen ten einde voor het

dagelijks bestuur van de vennootschap te kunnen zorgen” waaronder “de vennootschap geldig vertegenwoordigen ten overstaan van alle openbare, gemengde of privé besturen, klanten, bouwheren, collega’s, leveranciers onderaannemers, hetzij van Belgische of van een andere nationaliteit;” en “het ondertekenen van alle briefwisseling, en behandelen van alle zaken”.

In de huidige stand van het geding dient in de eerste plaats echter te worden vastgesteld dat de verzoekende partij zélf niet lijkt te hebben gehandeld als zou de offerte ondertekend zijn door een gemachtigde nu niet blijkt dat zij de formaliteiten, zoals voorgeschreven in het hiervoor aangehaalde artikel 82 § 3, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 heeft nageleefd. Zo wordt er in de offerte van de verzoekende partij nergens vermeld dat de heer Geert Verscheure de offerte heeft ondertekend als “gemachtigde”. Integendeel ondertekent hij uitdrukkelijk als “Gedelegeerd Bestuurder”. De offerte verwijst ook niet naar de volmachtgevers, noch werd de Bijlage 0404206225 uitdrukkelijk aangewezen als akte waaruit de bevoegdheid van de gevolmachtigde zou moeten blijken.

Zelfs wanneer, in de redenering van de verzoekende partij, Geert Verscheure gedelegeerd bestuurder is en in die hoedanigheid binnen het dagelijks bestuur optreedt als orgaan van de vennootschap, en tegelijk bijzonder gevolmachtigde met verdergaande bevoegdheden, mocht, gelet op het verschil tussen organieke en niet-organieke vertegenwoordiging dat de verzoekende partij zelf benadrukt, van haar worden verwacht dat zij duidelijk aangaf in welke hoedanigheid Geert Verscheure optrad. Door de ondertekening als “gedelegeerd bestuurder” is minstens de indruk gewekt dat hij optrad als orgaan van de vennootschap wat dan veronderstelt, zoals de verzoekende partij zelf erkent, dat hij te dezen optrad binnen zijn bevoegdheden van dagelijks bestuur.

Om die reden alleen al lijkt de kritiek dat met de bevoegdheid van Geert Verscheure als niet-organiek vertegenwoordiger en bijzonder gevolmachtigde geen rekening werd gehouden niet ernstig.

Bovendien wordt in de huidige stand van het geding zelfs niet aangetoond dat op 25 juni 2004 een bijzondere volmacht buiten het dagelijks bestuur werd verleend, nu uitdrukkelijk in de betrokken akte de beperking is

opgenomen dat volmachten werden toegekend “teneinde voor het dagelijks bestuur van de vennootschap te zorgen”.

Zelfs aangenomen dat die volmachten in wezen overbodig zouden zijn zoals de verzoekende partij meent, volstaat dit, zo lijkt, niet om aan die tekst voorbij te gaan.

Dergelijke beperking lijkt ook niet aanwezig in de volmacht aan de orde in het arrest nr. 220.922 van 9 oktober 2012, Betonac, waarnaar de verzoekende partij verwijst. Om die reden alleen is die verwijzing niet pertinent.

8.5. Het argument van de verzoekende partij in haar toelichting bij het middel, dat het feit dat offertes van de verzoekende partij in het kader van andere opdrachten binnen de stad Antwerpen eveneens door Geert Verscheure alleen werden ondertekend en eerder niet om die reden werden geweerd, wordt niet bijgevalen. Over de eerste twee van die opdrachten werd immers beslist in 2008 respectievelijk 2009 dus vóór het voormelde arrest nr. 199.434 van 12 januari 2010. Over de derde opdracht werd wel na dit arrest beslist, namelijk op 8 november 2010, maar de verzoekende partij, zo lijkt het, mocht er niet zonder meer op vertrouwen dat steeds opnieuw in de door haar gewenste zin zou worden beslist en nooit rekening zou worden gehouden met de rechtspraak van de Raad van State. Evenmin wordt aangegeven dat de voor die opdrachten geldende bestekken een artikel bevatten vergelijkbaar met het voormelde artikel I.9 van het hier toepasselijke bestek.

8.6. Aldus is niet *prima facie* aangetoond dat de offerte van de verzoekende partij geldig werd ondertekend noch weerlegd dat deze overeenkomstig artikel 95, tweede lid, *juncto* 82, § 1, van het voormelde koninklijk besluit van 15 juli 2011 formeel onregelmatig en derhalve nietig was.

8.7. Evenmin blijkt dan *prima facie* hoe aldus de materiële motiveringsplicht werd geschonden, onzorgvuldig werd gehandeld of het vertrouwens- of rechtszekerheidsbeginsel werd geschonden.

8.8. In de mate dat de schending van het gelijkheidsbeginsel wordt ingeroepen wordt deze grief niet nader toegelicht, en wordt ook niet beweerd laat staan aangetoond dat de verzoekende partij op dit punt anders werd behandeld dan andere inschrijvers.

8.9. In het middel wordt voorts ook de schending ingeroepen van formelemotiveringsverplichtingen.

Er wordt echter niet *prima facie* aangetoond waarom de verzoekende partij niet in staat was zich ter zake in rechte te verweren betreffende de grief in het middel. Het tegendeel blijkt trouwens uit de ontwikkeling van het enige middel waarin uitvoerig wordt ingegaan op de – gewraakte – inhoud van de bestreden beslissing om de inschrijving van de verzoekende partij te weren.

Aldus is op dit punt voldaan aan de formelemotiveringsverplichtingen minstens aan de *ratio legis* ervan.

De vraag of het meegedeelde motief juist is betreft de materiëlemotiveringsverplichting en werd voordien reeds besproken.

## *VI. Besluit*

9. Er is niet aangetoond dat de inschrijving van de verzoekende partij ten onrechte als formeel onregelmatig werd geweerd. In zoverre is het enige middel niet ernstig.

10. De verzoekende partij lijkt bijgevolg als een onregelmatige inschrijver te moeten worden aangemerkt, die aldus zonder belang is om de nietigverklaring te vragen van de beslissing waarmee aan een andere inschrijver werd gegund. In het middel wordt immers ook geen grief aangebracht, die niet de inschrijving betreft van de verzoekende partij en die het vitiëren van de gehele gunningsprocedure met zich mee zou brengen, mocht die grief ernstig worden bevonden. Dienvolgens is de vordering in zoverre ze de schorsing beoogt van de tenuitvoerlegging van de gunningsbeslissing niet ontvankelijk.

11. Omdat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden verworpen zoals hiervoor aangegeven, dient niet te worden ingegaan op de vraag of het aangevoerde middel anders ook de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou rechtvaardigen van de tenuitvoerlegging van de impliciete beslissing om de opdracht niet te gunnen aan de verzoekende partij.

De vordering dient aldus in haar geheel te worden verworpen.

### *VII. Kosten*

12.1. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

12.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, is krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding zoals de onderhavige.

Dit artikel 67 bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten”.

12.3. Er is aldus grond om met toepassing van deze bepaling te dezen het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt de vordering.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 juni 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Dierk Verbiest, | kamervoorzitter, |
| bijgestaan door |                  |
| Frank Bontinck, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Frank Bontinck**

**Dierk Verbiest**